

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. září 2010 *

Ve věci C-290/07 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 14. června 2007,

Evropská komise, zastoupená J. Flettem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Scott SA, se sídlem v Saint Cloud (Francie), zastoupená J. Leverem, QC, R. Griffithem a M. Papadakisem, solicitors, jakož i P. Gardnerem a G. Peretzem, barristers, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporovaná

Département du Loiret, zastoupeným A. Cerneluttim, avocat,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem, S. Seamem a F. Millionem,
jako zmocněnci,

vedlejší účastníci v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, E. Levits (zpravodaj), J.-J. Kasel, M. Safjan
a M. Berger, soudci

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. prosince 2009,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. února 2010,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Svým kasačním opravným prostředkem se Komise Evropských společenství domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. března 2007, Scott v. Komise (T-366/00, Sb. rozh. s. II-797, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud (nyní Tribunál) zrušil článek 2 rozhodnutí Komise 2002/14/ES ze dne 12. července 2000 o státní podpoře poskytnuté Francií ve prospěch Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Úř. věst. L 12, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se týká podpory poskytnuté formou preferenční ceny investičně upraveného pozemku.

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339) má v zásadě, podle svého druhého bodu odůvodnění za cíl kodifikovat a posílit jednotnou praxi Komise při používání článku 88 ES v souladu s judikaturou Soudního dvora.
- 3 Článek 6 odst. 1 tohoto nařízení stanoví, že rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení o nově oznámených podporách „vyzve dotýčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc“, a která může být v řádně odůvodněných případech prodloužena.
- 4 Článek 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 uvádí:

„Pokud navzdory upomínce [...] dotýčný členský stát neposkytne požadované informace ve lhůtě předepsané Komisí nebo pokud poskytne neúplné informace, Komise si rozhodnutím vyžádá poskytnutí informací [...]“

Skutkový základ sporu

- 5 Scott Paper Company je americká společnost vyrábějící papír pro zdravotnické a domácí využití. Za účelem umožnění výstavby výrobního závodu ve Francii, společnost

Bouton Brochard Scott SA, do jejíž práv vstoupila společnost Scott SA (dále jen „Scott“), francouzská dceřiná společnost americké společnosti, département du Loiret (dále jen „département Loiret“) a město Orléans svěřily na základě dohody ze dne 12. září 1987 společnosti se smíšeným kapitálem pro výstavbu v Loiret (dále jen „Sempel“) provedení veškerých studií a prací nezbytných pro investiční přípravu pozemku pro uvedenou výstavbu o výměře 68 hektarů.

- 6 Dotyčné pozemky byly postoupeny společnosti Sempel za symbolickou částku jednoho franku městem Orléans, které je před tím získalo na základě tří transakcí; v roce 1975 30 hektarů, v roce 1984 32,5 hektarů a v roce 1987 5,5 hektaru. Město Orléans a département Loiret se zavázaly financovat náklady na investiční přípravu pozemku ve výši 80 milionů FRE.
- 7 V závěru roku 1987 prodala Sempel společnosti Scott část investičně upravených pozemků, a to 48 hektarů z dostupných 68 hektarů, za částku 31 milionů FRE, tedy přibližně 4,7 milionů eur, v souladu s dohodou uzavřenou dne 31. srpna 1987 mezi městem Orléans, département Loiret a společností Scott (dále jen „dohoda Scott“).
- 8 Uvedený prodej nebyl oznámen Komisi v rámci režimu státních podpor.
- 9 V lednu roku 1996 byly akcie společnosti Scott odkoupeny společností Kimberly-Clark Corp. Uvedená společnost ohlásila uzavření továrny v roce 1998. Aktiva továrny, tedy pozemek, včetně učiněných investičních úprav, byla odkoupena společností Procter & Gamble v červnu roku 1998.

- 10 V návaznosti na zprávu francouzského Cour de comptes (Účetního dvora) za rok 1996 vyjadřující se k převodu pozemku na společnost Scott byla Komisi podána stížnost. Komise v květnu 1998 rozhodla o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí.
- 11 Uvedené rozhodnutí, ve znění opravy ze dne 2. března 2001, prohlásilo za neslučitelnou se společným trhem státní podporu ve formě preferenční ceny pozemku o rozloze 48 hektarů za částku ve výši 39,588 milionů FRF, tedy přibližně 6,03 milionů eur nebo, vyjádřeno aktualizovanou hodnotou, ve výši 80,77 milionů FRF, tedy 12,3 milionů eur, a ve formě preferenční sazby poplatku za odvádění a čištění odpadních vod, ve prospěch společnosti Scott, jejíž výši budou muset francouzské orgány stanovit. Uvedené rozhodnutí ve svém článku 2 ukládá navrácení podpory, která již byla z uvedeného titulu protiprávně poskytnuta.

Řízení před Komisí

- 12 V období od ledna 1997 do dubna 1998 zaslala Komise francouzským orgánům různé žádosti o informace, na které získala částečné odpovědi.
- 13 Komise dne 20. května 1998 rozhodla o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a informovala o tom francouzské orgány dopisem dne 10. července 1998. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 30. září 1998 (Úř. věst. C 301, s. 4) a poskytlo dotčeným účastníkům lhůtu jednoho měsíce od zveřejnění, aby předložili své připomínky.

- 14 Scott a francouzské orgány předložily Komisi své připomínky 23. a 25. listopadu 1998.
- 15 Vzhledem k tomu, že žádosti o dodatečné informace zaslané francouzským orgánům v souvislosti se stanovením tržní hodnoty sporného pozemku byly zodpovězeny pouze zčásti, Komise jim dne 8. července 1999 na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 nařídila, aby jí poskytly „veškeré dokumenty, informace a údaje nezbytné k posouzení prvků podpory a slučitelnosti opatření ve prospěch [společnosti Scott]“. Uvedený příkaz identifikoval mimo jiné některé konkrétní dokumenty a informace. Na tuto žádost byla francouzskými orgány poskytnuta dne 15. října 1999 pouze dílčí odpověď.
- 16 V návaznosti na jednání ze dne 7. prosince 1999 mezi zástupci Komise a francouzské vlády, doprovázenými zástupci společnosti Scott, povolila Komise předložení nových informací ohledně sporné podpory až do konce roku 1999.
- 17 Společnost Scott v odpovědi na uvedenou výzvu zaslala Komisi dne 24. prosince 1999 dopis s některými dodatečnými informacemi (dále jen „dopis společnosti Scott“); francouzské orgány sdělily podobné informace v dopisech ze 7. ledna a 21. února 2000.
- 18 Komise informovala dne 12. ledna 2000 a 22. února 2000 společnost Scott, že nemůže vložit do spisu dodatečné připomínky obsažené v dopisu ze dne 24. prosince 1999.

- 19 Komise na základě všech skutečností a důkazů, které měla k dispozici, přijala napadené rozhodnutí.
- 20 Komise poté, co v bodu 29 odůvodnění uvedeného rozhodnutí konstatovala, že sporný pozemek nebyl společnosti Scott prodán v rámci bezpodmínečného nabídkového řízení a jeho cena nebyla posouzena nezávislým znalcem, a přitom opakovaně zdůraznila, zejména v bodech 31, 32, 97, 160, 166 a 168 odůvodnění téhož rozhodnutí, že se neúspěšně snažila získat od francouzských orgánů úplné informace, které by jí umožnily přezkoumat spornou podporu, stanovila výši protiprávní podpory, která měla být navrácena.
- 21 K tomu účelu srovnala tržní cenu podobného pozemku s cenou skutečně zaplacenou společností Scott.
- 22 Za účelem stanovení možné ceny sporného pozemku v roce 1987 vzala Komise v úvahu náklady vynaložené městem Orléans na zakoupení pozemku a provedení úprav nezbytných pro výstavbu společnosti Scott.
- 23 Pokud jde o investičně neupravený pozemek, Komise se opírá o průměrnou cenu zaplacenou městem Orléans při třech nákupech pozemků, z nichž pochází 48 hektarů sporného pozemku, v letech 1975 až 1987, tedy 10,9 milionů FRF. Uvedená hodnota byla potvrzena zápisem z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994 a přibližně odpovídá ocenění uvedenému francouzskými orgány v dopisech ze 17. března a 29. května 1997, jak vyplývá z bodu 15 odůvodnění sporného rozhodnutí.

- 24 Pokud jde o úpravy provedené na sporném pozemku, Komise přijala náklady vynaložené společností Sempel vyplývající z její likvidační rozvahy, tedy 140,4 milionů FRF, jak je uvedeno v bodu 19 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.
- 25 Po odečtení zejména nákladů spojených s půjčkami společnosti Sempel, jakož i ceny ve výši 31 milionů franků zaplacené společností Scott za sporný pozemek od této částky stanovila Komise částku 39,588 milionů FRF jako veřejnou podporu poskytnutou společnosti Scott.
- 26 Za takových okolností zní výrok sporného rozhodnutí takto:

„Článek 1

Státní podpora formou preferenční ceny pozemku a preferenční sazby poplatku za odvádění a čištění odpadních vod, kterou Francie poskytla společnosti Scott ve výši 39,58 milionu FRF (6,03 milionu eur) nebo, vyjádřeno aktualizovanou hodnotou, ve výši 80,77 milionu FRF (12,3 milionu eur), co se týče preferenční ceny pozemku a ve výši, kterou francouzské orgány budou muset vyčíslit za použití metody stanovené Komisí, co se týče druhého zvýhodnění, je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Francie přijme veškerá nezbytná opatření k tomu, aby příjemce podpory uvedené v článku 1, která mu již byla protiprávně poskytnuta, tuto podporu navrátil.

2. Navrácení bude provedeno bezodkladně v souladu s postupy upravenými vnitrostátním právem, pokud umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky od data, kdy byla dána k dispozici příjemci, až do data jejího navrácení. Úroky se vypočítají na základě referenční sazby používané pro výpočet ekvivalentu dotace v rámci podpor na regionální účely.

Článek 3

Francie je povinna informovat Komisi ve lhůtě dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí o přijatých opatřeních a opatřeních, která hodlá přijmout, aby bylo dosaženo souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 4

Rozhodnutí je určeno Francouzské republice“. (*neoficiální překlad*)

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

- ²⁷ Na podporu své žaloby na částečnou neplatnost sporného rozhodnutí uplatňovala společnost Scott čtyři žalobní důvody vycházející zejména z porušení podstatných procesních náležitostí uvedeného rozhodnutí tím, že Komise nevzala v úvahu některé dokumenty a informace předané společností Scott před uplynutím lhůty stanovené v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Krom toho ve svém čtvrtém žalobním důvodu tvrdila, že se Komise v různých formách dopustila

nesprávného právního posouzení při stanovení výše podpory, konkrétně v rozdělení částky 31 milionů FRF zaplacených společnostmi Scott za sporný pozemek.

- 28 Komise navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu, ale rovněž ve své žalobní odpovědi připustila, že se dopustila pochybení v tom, že částka 31 milionů FRF zaplacená společností Scott sloužila k nákupu parcely o výměře 68 hektarů, a nikoliv sporného pozemku. Proto dne 21. března 2001 sporné rozhodnutí opravila, a v důsledku toho snížila částku podpory, která měla být navracena.
- 29 Soud nejprve zkoumal přípustnost čtyř písemností, které byly společnostmi Scott připojeny k její žalobě a které byly zpochybněny Komisí. Z takového titulu v bodu 44 napadeného rozsudku uvedl, že uvedené písemnosti byly právoplatně přiloženy k žalobě, a jsou tedy součástí spisu v řízení před Soudem. Byl tak toho názoru, že jejich přípustnost nebyla dotčena. Uvedl, že Komise ve skutečnosti zpochybnila skutečnost, že uvedené písemnosti jsou brány v úvahu v rámci posuzování legality sporného rozhodnutí, jelikož nebyly součástí spisu Komise během správního řízení.
- 30 Soud poté, co se vyjádřil ke třem z uvedených písemností a přijal argumenty Komise ve vztahu k prvním dvěma a zamítl námitku nepřípustnosti ve vztahu ke třetí písemnosti, přičemž rozhodl, že Komise neprávem odmítla vložit dopis společnosti Scott do spisu.
- 31 Soud v bodech 58 až 61 napadeného rozsudku konkrétně zdůraznil, že s ohledem na okolnosti projednávané věci a skutečnost, že Komise akceptovala obdobné informace obsažené v dopisech francouzských orgánů ze 7. ledna a 21. února 2000, byla povinna vzít v úvahu informace obsažené v dopisu společnosti Scott.

- 32 Soud tak v bodu 63 napadeného rozsudku konstatoval, že uvedený dopis mohl být uplatněn společností Scott pro zpochybnění legality sporného rozhodnutí. Na takovém základě zkoumal přímo čtvrtý důvod směřující ke zrušení a týkající se skutečnosti, že došlo k nesprávným právním posouzením při vyhodnocení sporné podpory.
- 33 V tomto ohledu Soud přistoupil k odůvodnění ve třech fázích.
- 34 Zprvé uvedl chyby v metodě a ve výpočtu, kterých se dopustila Komise, jakož i nepřesnosti v údajích, které použila pro své posouzení.
- 35 Soud zejména zdůraznil, že Komise se tím, že pro stanovení tržní hodnoty sporného pozemku zvolila metodu založenou na nákladech, dopustila jak pochybení ve volbě metody, tak v jejím vlastním použití.
- 36 Na jedné straně tedy Soud v bodu 106 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise se opírala o odvozené a nepřímé informace, když zvolila metodu založenou na nákladech pro stanovení hodnoty investičně neupraveného sporného pozemku.
- 37 Na druhé straně v bodech 110 a 111 napadeného rozsudku Soud konstatoval, že se Komise dopustila početní chyby při stanovení ceny, za kterou sporný pozemek pořídilo město Orléans, která vedla k hodnotě investičně neupraveného sporného pozemku blížíci se odhadu francouzských orgánů ve správním řízení uvedenému v bodu 15 odůvodnění sporného rozhodnutí. Soud v bodu 111 napadeného rozsudku rozhodl, že taková chyba, ačkoliv působila ve prospěch společnosti Scott, byla neomluvitelná. Nebýt však takové chyby, Komise by si možná všimla, že údaje uvedené

v zápisu z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994 nepotvrzovaly nutně její ocenění.

- 38 Soud krom toho v bodech 114 až 119 uvedeného rozsudku rozhodl, že údaje použité Komisí byly nepřesné. Vzhledem k tomu, že pozemek postoupený společnosti Scott byl koupen francouzskými územněsprávními celky ve třech fázích v období let 1975 až 1984, nemohla Komise použít průměrnou cenu těchto transakcí pro stanovení hodnoty investičně neupraveného sporného pozemku v roce 1987.
- 39 Pokud jde o posouzení hodnoty investiční přípravy sporného pozemku, Soud v bodech 120 až 122 napadeného rozsudku identifikoval skutečnosti, které měly Komisi vést k pochybnostem ohledně spolehlivosti nástroje zvoleného k tomuto účelu, tedy nákladů vynaložených společností Sempel k uskutečnění uvedené investiční přípravy. Konkrétně zdůrazňuje, že Komise nevzala v úvahu rozdíly v rozloze továrny, která měla být vystavěna, jež byla uvedena v dohodě Scott, a skutečné rozloze, která je uvedena v zápisu z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994. Stejně tak nebyly vzaty v úvahu rozdíly mezi objemem prací, jež měly být provedeny, jak vyplývá z dohody Scott, a náklady na práce, jak vyplývají z likvidační rozvahy společnosti Sempel. Soud má přinejmenším za to, že Komise měla vyslechnout společnost Scott ohledně rozdílů odhalených v návaznosti na tyto informace.
- 40 Zadruhé byl Soud toho názoru, že pokud by Komise řádně vzala v úvahu informace a ocenění obsažená v dopisu společnosti Scott a v následných vyjádřeních francouzských orgánů, musela by si povšimnout významných rozdílů, pokud jde o stanovení tržní hodnoty sporného pozemku. V bodech 137 a 138 napadeného rozsudku přitom zdůraznil, že vzhledem k takovým pochybnostem měla Komise využít další nástroje ocenění, například nezávislého znalce, pro stanovení tržní hodnoty sporného

pozemku, nebo alespoň požadovat podrobnější informace od společnosti Scott a francouzských orgánů ohledně ocenění, na která se ve svých vyjádřeních odvolávaly.

⁴¹ Zatřetí rozhodl Soud, že se Komise nemohla odvolávat na své právo přijmout rozhodnutí v oblasti státních podpor pouze na základě dostupných písemností, pokud v návaznosti na příkaz k poskytnutí informací neposkytl dotýčný členský stát požadovanou spolupráci.

⁴² Na základě uvedeného odůvodnění ve třech částech dospěl Soud k závěru, že Komise sporným rozhodnutím porušila svou povinnost provést vyšetřovací fázi podle čl. 88 odst. 2 ES s řádnou péčí, a v důsledku toho čtvrtému žalobnímu důvodu vyhověl. Soud tak, aniž zkoumal zbývající tři žalobní důvody, zrušil článek 2 sporného rozhodnutí.

Návrhová žádání účastníků řízení

⁴³ Svým kasačním opravným prostředek Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a rozhodl o otázkách, které jsou předmětem kasačního opravného prostředku, nebo u všech otázek, u nichž bude mít za to, že stav řízení neumožňuje, aby o nich bylo rozhodnuto, vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí;

- uložil, že společnost Scott ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v řízení před Soudem i Soudním dvorem;

- uložil, že Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení vynaložené jak v řízení před Soudem, tak před Soudním dvorem.

⁴⁴ Společnost Scott navrhuje Soudnímu dvoru, aby kasační opravný prostředek zamítl a uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

⁴⁵ Departement Loiret, kterému byl usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 17. července 2008 povolen vstup do řízení jako vedlejšímu účastníkovi na podporu návrhových žádání společnosti Scott, navrhl, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

⁴⁶ Důvody uplatněné Komisí na podporu jejího kasačního opravného prostředku jsou směřovány zejména proti různým částem odůvodnění Soudu v napadeném rozsudku.

⁴⁷ Zvláště devátý až dvanáctý důvod kasačního opravného prostředku, které je třeba zkoumat nejprve, jsou zaměřeny proti první části odůvodnění Soudu.

K devátému až dvanáctému důvodu, které v zásadě vychází z toho, že Soud překročil své pravomoci při výkonu soudního přezkumu

Argumentace účastníků řízení

- 48 Podle svého devátého důvodu Komise vytýká Soudu, že zejména v bodech 105 až 108 napadeného rozsudku rozhodl, že pro účely ocenění hodnoty sporného pozemku a investiční přípravy použila nesprávně metodu založenou na nákladech vynaložených francouzskými orgány, a tudíž porušila svou povinnost zkoumat skutkové okolnosti projednávané věci nestranně a pečlivě.
- 49 Při neexistenci jakéhokoliv ohodnocení sporné podpory ke dni jejího poskytnutí nebo při neexistenci otevřeného výběrového řízení byla Komise oprávněna takovou metodu použít.
- 50 Na jedné straně měla Komise v tomto ohledu značný prostor pro uvážení při volbě metody ocenění hodnoty pozemku a jeho investiční přípravy.
- 51 Na straně druhé metoda založená na nákladech je obzvláště vhodná, pokud jde o transakce charakterizované prodejem pozemku, jehož investiční příprava je přizpůsobena potřebám příjemce podpory.

- 52 Soud tak požadoval po Komisi, aby si vyžádala dodatečné informace od francouzských orgánů a společnosti Scott nebo aby ještě použila nezávislého znalce za okolností, za kterých však měla právo využít metodu založenou na nákladech, což vyplývá ze sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodejích pozemků a staveb orgány veřejné moci (Úř. věst. 1997, 209, s. 3).
- 53 Nakonec na rozdíl od toho, co Soud rozhodl v bodu 139 napadeného rozsudku, neměla Komise žádný důvod upřednostnit, pro určení hodnoty, kterou měl majetek před jedenácti lety, cenu sporného pozemku, která vyplývá z prodeje mezi společnostmi Scott/Kimberly-Clark a Procter & Gamble uskutečněného v roce 1998.
- 54 Scott tvrdí, že námitky Komise spočívají na nesprávném výkladu napadeného rozsudku. Soud tak Komisi vytkl nikoliv to, že se opírala o metodu založenou na nákladech, ale to, že nevzala v úvahu jiné metody ocenění sporného pozemku.
- 55 Departement Loiret zdůrazňuje, že Komise byla povinna ověřit všechny metody ocenění hodnoty sporného pozemku a využít pouze tu nejspolehlivější. Metoda založená na nákladech použitá Komisí přitom byla pouze metodou podpůrnou ve srovnání s přímými metodami ocenění.
- 56 Pokud jde o desátý důvod kasačního opravného prostředku, Komise zdůrazňuje, že se opírá o ocenění dotčeného majetku, které bylo nejvýhodnější pro společnost Scott. Mimoto – a na rozdíl od toho, jak rozhodl Soud – jí nepřísluší, aby objasňovala rozpory existující mezi náklady vyplývajícími z účetnictví společnosti Sempel, a částkou uvedenou v dohodě Scott.

- 57 V tomto ohledu Scott namítá, že se Soud pouze spokojil s rozhodnutím, že Komise nemohla při ocenění tržní hodnoty investičních úprav provedených na sporném pozemku vycházet z nákladů společnosti Sempel.
- 58 Pokud jde o jedenáctý důvod kasačního opravného prostředku, Komise vytýká Soudu, že byl v bodu 118 napadeného rozsudku toho názoru, že zápis z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994 obsahoval pouze stručné shrnutí bez podrobného vysvětlení nákladů investičně neupraveného pozemku. Tím Soud překročil své pravomoci přezkumu v oblasti, ve které Komise disponuje širokým prostorem pro uvážení.
- 59 Naopak Scott tvrdí, že odkazy na jednání městské rady města Orléans, uvedené Komisí v jejím kasačním opravném prostředku, nejsou správné vzhledem k přílohám předloženým samotnou Komisí. Scott tudíž konstatuje, že je tuto skutečnost nutné odmítnout.
- 60 Pokud jde o dvanáctý důvod, Komise tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl v bodu 125 napadeného rozsudku za to, že Komise byla povinna vzít v úvahu ocenění hodnoty sporného pozemku bez investiční přípravy, které vyplývá z daňové kontroly provedené francouzskými správními orgány v roce 1993. Tím Soud překročil své pravomoci.
- 61 Scott zdůrazňuje, že by dále bylo relevantní využít ocenění sporného pozemku provedené francouzskými daňovými orgány, a nikoliv metodou založenou na nákladech.

Závěry Soudního dvora

- ⁶² Úvodem je třeba připomenout, že otázka, zda Soud mohl právem na základě skutkových okolností, které mu byly předloženy k posouzení, dojít k závěru, že orgány Společenství porušily, či neporušily svou povinnost řádné péče, představuje právní otázku, která podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (viz rozsudek ze dne 3. září 2009, Moser Baer India v. Rada, C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 34).
- ⁶³ Z toho vyplývá, že důvody Komise týkající se takového posouzení jsou přípustné.
- ⁶⁴ Pokud jde o opodstatněnost takových důvodů, je třeba konstatovat, že i když má Komise v oblasti státních podpor širokou posuzovací pravomoc, jejíž výkon zahrnuje hospodářská hodnocení, která musí být provedena v kontextu Evropské unie; neznamená to, že by se soud Unie musel zdržet přezkumu výkladu údajů hospodářské povahy, který provedla Komise.
- ⁶⁵ Podle judikatury Soudního dvora totiž musí soud Unie ověřit zejména věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra-Laval, C-12/03 P, Sb. rozh. s. I-987, bod 39).
- ⁶⁶ Nicméně v rámci tohoto přezkumu soudu Unie nepřísluší nahradit hospodářské posouzení Komise vlastním posouzením (rozsudek ze dne 22. listopadu 2007, Španělsko a Komise v. Lenzing, C-525/04 P, Sb. rozh. s. I-9947, bod 57). Přezkum

komplexních hospodářských hodnocení uskutečněných Komisí, který provádí soudy Unie, je přezkumem omezeným, jež se nutně omezuje na prověření, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i na přezkum věcné správnosti skutkových zjištění a neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 6. října 2009, GlaxoSmithKline Services a další v. Komise, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/6 P, Sb. rozh. s. I-9291, bod 163).

- ⁶⁷ Devátý až dvanáctý důvod kasačního opravného prostředku, kterými Komise Soudu vytýká, že překročil své soudní pravomoci tím, že rozhodl, že porušila svou povinnost řádné péče při stanovení tržní hodnoty sporného pozemku, a v důsledku toho výše sporné státní podpory, je třeba zkoumat s ohledem na uvedená kritéria týkající se rozsahu přezkumu přiznaného soudem Unie judikaturou. V tomto ohledu se devátý a desátý důvod vztahují ke stanovení hodnoty úprav provedených na sporném pozemku, zatímco jedenáctý a dvanáctý důvod se týkají stanovení hodnoty samotného pozemku.

– K volbě metody založené na nákladech a stanovení tržní hodnoty investičně neupraveného sporného pozemku

- ⁶⁸ Úvodem je třeba uvést, že – jak připomněl generální advokát v bodech 138 a 139 svého stanoviska – za účelem ověření, zda prodej pozemku veřejnými orgány soukromému subjektu představuje státní podporu, je nutné, aby Komise použila kritérium soukromého investora v tržním hospodářství za účelem ověření, zda cena zaplacená údajným příjemcem podpory odpovídá ceně, kterou by mohl stanovit soukromý investor, jenž jedná za podmínek obvyklé hospodářské soutěže. Obecně použití takového kritéria předpokládá, že Komise provede komplexní hospodářské posouzení (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 29. února 1996, *Belgie v. Komise*, C-56/93,

Recueil, s. I-723, body 10 a 11, a ze dne 8. května 2003, Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise, C-328/99 a C-399/00, Recueil, s. I-4035, body 38 a 39).

- 69 V projednávané věci je nesporné, že Komise musela stanovit tržní hodnotu pozemku prodaného v roce 1987, tedy třináct let po sporném prodeji.
- 70 Krom toho není zpochybňováno, že se prodej sporného pozemku společnosti Scott vyznačoval neexistencí jak bezpodmínečného nabídkového řízení, tak ocenění nezávislým znalcem. Proto, jak uvedl Soud v bodu 96 napadeného rozsudku, úkol Komise byl komplexní a mohl vést pouze k přibližnému odhadu tržní hodnoty sporného pozemku.
- 71 Komise se pro stanovení hodnoty sporného pozemku, jakož i provedených investičních příprav, a tudíž pro určení výše dotčené podpory opírala o náklady na koupi a investiční přípravu uvedeného sporného pozemku.
- 72 I když je pravda, že – jak vyplývá ze sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci – využití posudku nezávislého znalce je metodou, která umožňuje získat odhad tržní hodnoty pozemku, nic to nemění na tom, že Soud překročil meze svého soudního přezkumu v rozsahu, v němž jednoduše rozhodl, že Komise tím, že upřednostnila metodu založenou na nákladech, porušila svou povinnost řádné péče, aniž prokázal, že skutečnosti, které tím zůstaly bez povšimnutí, by mohly vést k odlišnému posouzení pokud jde o stanovení výše podpory. Mimoto Soud neidentifikoval žádné zjevně nesprávné posouzení.

- 73 Komise přitom tím, že použila tuto metodu, dospěla k tržní hodnotě investičně neupraveného sporného pozemku, tedy 10,9 milionu FRF, která jednak přibližně odpovídá údajům francouzských orgánů sděleným ve správním řízení, a jednak je potvrzena zápisem z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994.
- 74 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že prvotní skutečnost, o kterou se Komise v zápisu z jednání opírala, je jasně identifikovatelná. Je v něm totiž uveden odhad hodnoty investičně neupraveného pozemku v době prodeje společnosti Scott. V důsledku toho jediná skutečnost, kterou uplatňuje společnost Scott, že odkaz Komise na zápis z jednání zjevně neodpovídá dokumentu, který připojila ke svému kasačnímu opravnému prostředku, nemůže postačit pro zpochybnění jeho přípustnosti.
- 75 Mimoto – a z důvodů zdůrazněných generálním advokátem v bodech 160 až 163 jeho stanoviska – Komise nemusela nutně být nakloněna pochybnostem ohledně spolehlivosti údajů, jelikož pocházely od jednoho z veřejných orgánů podílejících se na transakci a byly podle vlastního znění zápisu původním úředním odhadem „majetkové hodnoty“ sporného pozemku.
- 76 Je však rovněž třeba uvést, že se Komise zajisté dopustila věcného pochybení ve výpočtu částky zvýhodnění poskytnutého společnosti Scott tím, že měla za to, že všechny parcely získané městem Orléans v roce 1975 a v roce 1987 odpovídají pozemku získanému společností Scott. Nicméně nebylo prokázáno, že – na rozdíl od toho, co tvrdí Soud v bodu 113 napadeného rozsudku – bez uvedeného pochybení by se Komise nutně zabývala otázkou spolehlivosti údajů, které použila.

- 77 Na jedné straně tržní hodnota sporného pozemku, kterou použila Komise, tedy 16 FRF/m², přibližně odpovídá průměrné ceně uvedené francouzskými orgány v jejich dopisech z 17. března a 29. května 1997, tedy 15 FRF/m².
- 78 Na druhé straně při znalosti skutečnosti, že Komise při více příležitostech zdůraznila, že použila velmi opatrný odhad uvedené hodnoty, je třeba konstatovat, že početní chyba zjištěná Soudem působila ve prospěch společnosti Scott.
- 79 Konečně, i když je možné litovat toho, že Komise nepostupovala logicky při stanovení nákladů na pořízení investičně neupraveného sporného pozemku tím, že zohlednila průměrnou cenu tří transakcí v letech 1975 až 1987 pro stanovení tržní hodnoty sporného pozemku, jehož původní parcela nebyla identifikována, nic by se nezměnilo na tom, že – vzhledem k natolik komplexní transakci, o kterou se v projednávané věci jedná – Soud překročil mez své pravomoci za okolností projednávané věci tím, že na základě domněnky tvrdil, že Komise porušila svou povinnost řádné péče. Soud rovněž neidentifikoval zjevně nesprávné posouzení, kterého se Komise měla dopustit při volbě metody, jakož i při jejím použití.
- 80 Konkrétně je zcela legitimní, že Komise upřednostnila použití údajů poskytnutých francouzskými orgány i zápis z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994 spíše než ocenění pořízené francouzskými daňovými orgány, použité při daňové kontrole v průběhu roku 1993. V každém případě za okolností projednávané věci, které jsou charakterizovány – jak uvedl generální advokát v bodu 140 svého stanoviska – zjevným nedostatkem spolupráce na straně francouzských orgánů, nemůže taková volba zakládat zjevně nesprávné posouzení.

– Ke stanovení tržní hodnoty investičních příprav provedených na sporném pozemku

- 81 Je nutné konstatovat, že pokud jde rovněž o tržní hodnotu investičních příprav provedených na sporném pozemku, Soud neidentifikoval zjevně nesprávné posouzení, kterého se údajně dopustila Komise tím, že použila metodu založenou na nákladech, a tudíž překročil meze svého soudního přezkumu.
- 82 I když je pravda, jak uvedl Soud v bodech 120 a 121 napadeného rozsudku, že rozdíly v nákladech na provedení investičních příprav, jakož i v jejich územním rozsahu vyplývají ze spisu, je nicméně třeba zdůraznit, že zvětšení plochy továrny ve srovnání s tím, co bylo původně stanoveno v dohodě Scott, přibližně odpovídá překročení nákladů vynaložených společností Sempel, jak vyplývají z její likvidační rozvahy, tedy 75,5% překročení na 80% zvětšení.
- 83 Není tak možné vytýkat Komisi, že nepožádala společnost Scott o objasnění v této otázce, jelikož vazba mezi rozšířením plochy továrny a překročením nákladů může být pravděpodobně dovozena. Soud každopádně v bodu 122 napadeného rozsudku konstatoval, že samotní účastníci řízení nebyli při jednání schopni vysvětlit, jak by zvětšení továrny mohlo zpochybnit náklady vyplývající z likvidační rozvahy společnosti Sempel.
- 84 Ze všech výše uvedených úvah tedy vyplývá, že pokud Soud neprokázal, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při stanovení tržní hodnoty sporného pozemku a jeho investičních příprav, překročil meze soudního přezkumu tím, že

na základě skutečností, které zjistil, měl za to, že Komise při svém zkoumání tržní hodnoty sporného pozemku porušila svou povinnost řádné péče.

⁸⁵ V každém případě – i když je pravda, že Soud identifikoval početní chybu a některé odhady v metodě a ve výpočtech Komise – je třeba zdůraznit, že Soud ve výroku napadeného rozsudku nezrušil článek 1 napadeného rozhodnutí, jelikož nebyl toho názoru, že v projednávané věci chyby a odhady, kterými bylo vyšetřovací řízení postiženo, jsou natolik závažné, že by zpochybňovaly legalitu celého sporného rozhodnutí.

⁸⁶ V důsledku toho je třeba devátému až dvanáctému důvodu vyhovět.

K sedmému důvodu, vycházejícímu z toho, že se Soud pro zpochybnění odhadů Komise opíral o dohady, a nikoliv o důkazy

Argumentace účastníků řízení

⁸⁷ Svým sedmým důvodem vytýká Komise Soudu, že rozhodl, že měla přehodnotit své odhady na základě informací obsažených v dopisech francouzských orgánů a společnosti Scott. V tomto ohledu se nejedná o tak неотřesitelné důkazy, že by mohly

vzbudit pochybnosti ohledně opodstatněnosti posouzení provedených Komisí, ale spíše o tvrzení, která jí nutně nepřísluší brát v úvahu.

- ⁸⁸ Scott je toho názoru, že Komise přehlíží okolnost, podle níž se Soud opírá o důkazy. Prohlášení obsažená v dopisu společnosti Scott jsou totiž sama o sobě důkazy.
- ⁸⁹ Departement Loiret v každém případě zdůrazňuje, že dokumenty, z nichž pochází ocenění, na která je odkazováno v dopisu společnosti Scott, existují.

Závěry Soudního dvora

- ⁹⁰ Jak uvedl Soud v bodech 56 a 95 napadeného rozsudku, Komise je v zájmu řádného uplatňování základních pravidel Smlouvy o ES týkajících se státních podpor povinna provést pečlivý a nestranný přezkum dotyčných opatření, aby měla při přijímání konečného rozhodnutí k tomuto účelu úplné a spolehlivé poznatky (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 62).
- ⁹¹ Je rovněž třeba připomenout, že legalita rozhodnutí ve věci státních podpor musí být soudem Unie posuzována v závislosti na informacích, které mohla mít Komise k dispozici v okamžiku, kdy jej přijala (viz rozsudek ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, Sb. rozh. s. I-2577, bod 54).

- 92 Podle tohoto hlediska je třeba bez dalšího konstatovat, že Soud nekritizoval sporné rozhodnutí na základě informací, kterými Komise nedisponovala v době jeho přijetí.
- 93 V projednávané věci Soud v bodech 124 až 142 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise ponechala bez povšimnutí informace, které mohly být skutečně užitečné při stanovení hodnoty sporného pozemku.
- 94 Jak konkrétně vyplývá z bodu 125 napadeného rozsudku, Soud odkázal na dopis společnosti Scott, stejně jako na dopis francouzských orgánů ze dne 21. února 2000, které zaprvé odkazují na ocenění sporného pozemku francouzskou daňovou správou v průběhu roku 1987. Zadruhé uvedené dopisy odkazují rovněž na ocenění sporného pozemku kanceláří znalců Galtier z roku 1996, jakož i na ocenění aktiv prodaných společností Scott společnosti Kimberly-Clark Corp., provedené Commissaire aux apports v průběhu ledna roku 1996.
- 95 Pokud však jde o tyto tři dokumenty, je třeba nejprve zdůraznit, že ani společnost Scott, ani francouzské orgány je Komisi neposkytly v průběhu správního řízení. Dále, uvedené dopisy byly Komisi každopádně doručeny na konci lhůty výjimečně prodloužené Komisi, pokud jde o dopis společnosti Scott, a dokonce v okamžiku uplynutí této lhůty, pokud jde o dopis francouzských orgánů. Konečně, jak připomněl generální advokát v bodech 120 a 121 svého stanoviska, jak dopis společnosti Scott, tak dopis francouzských orgánů, obsahují pouze neurčitá tvrzení o hodnotě dotčeného majetku, která nemohou postačovat k tomu, aby Komise byla povinna je vzít v úvahu, ani k tomu, aby byla povinna znovuotevřít vyšetřovací řízení.
- 96 V tomto ohledu zaprvé byly posudek kanceláře znalců Galtier a ocenění provedené Commissaire aux apports vyhotoveny devět let po prodeji sporného pozemku společnosti Scott. Za takových podmínek byla Komise oprávněna nezkoumat obsah uvedených ocenění, jelikož měla za to, že s ohledem na ocenění vycházející ze

zápisu z jednání městské rady města Orléans ze dne 27. května 1994, měla k dispozici nejspolehlivější informace.

⁹⁷ Zadruhé, jak též uvedl Soud v bodu 125 napadeného rozsudku, hodnota sporného pozemku stanovená v rámci daňové kontroly nutně neprokazuje tržní hodnotu uvedeného pozemku. Proto – a na rozdíl od toho, co konstatoval Soud – mohla Komise právem dojít k závěru, že nebylo relevantní požadovat předložení uvedeného ocenění sporného pozemku daňovými orgány.

⁹⁸ Z výše uvedeného proto vyplývá, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení tím, že na základě důkazů, které Komise měla k dispozici při přijímání sporného rozhodnutí, rozhodl, že posledně uvedená porušila svou povinnost řádné péče z pouhého důvodu, že jednak nepožádala ani společnost Scott, ani francouzské orgány, aby předložily ocenění sporného pozemku, na které posledně uvedené odkazovaly pro zpochybnění ocenění, které Komise zvolila, a jednak znovu nezahájila vyšetřovací řízení.

⁹⁹ Sedmému důvodu je tudíž rovněž třeba vyhovět.

¹⁰⁰ Ze všech uvedených úvah vyplývá, že je třeba zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž Soud rozhodl, že Komise porušila svou povinnost pečlivého a nestranného přezkumu.

K vrácení věci Tribunálu

- ¹⁰¹ Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, pokud je kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr zruší rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr může sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- ¹⁰² Vzhledem k tomu, že Tribunál přezkoumal pouze čtvrtý žalobní důvod, který společnost Scott uplatnila na podporu své žaloby, je třeba věc vrátit zpět Tribunálu.
- ¹⁰³ Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. března 2007, Scott v. Komise (T-366/00) se zrušuje.**
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.